

muligt at høre blot en Fjerdepart, idet han stadig vendte sig bort fra den Plads, hvor Ministrene sidde; det maa derfor tilskrives denne Omstændighed, at jeg kun kan tage Hensyn til den Deel af hans Uttringer, som jeg var istand til at høre. Det forekommer mig, at den gik ud paa, hvorvidt der kunde være Noget til Ginder for at fremlægge en Fortegnelse over Anvendelsen af de Summer, som ere bevilgede til Understøttelse af Videnskabsmænd og til videnskabelige Diemeds Fremme; en saadan Fortegnelse har tidligere været meddeelt fra Ministeriet, naar Finantsudvalget, derom har fremsført noget Ønske, og det Samme vilde have været Tilfældet nu, dersom en lignende Begjæring havde været fremsført; men da noget Ønske i saa Henseende ikke er fremkommet, har der for Ministeriet ikke været nogen Opfordring til at komme med en saadan Meddelelse. Jeg er imidlertid gaaet ud fra og gaaer fremdeles ud fra den Forestilling, at selv naar Udvalget ønskede en saadan Opregnelse, fulgte det af sig selv, at Meningen ikke kunde være at gaae kritisk tilværks i den Forstand, at det vilde anstille en selvstændig Undersøgelse, om Understøttelserne skulle være givne til den eller den Videnskabsmand; thi det vilde fuldstændig destruere den hele Betydning af den Conto, som i den Retning er aabnet Ministeriet. Jeg troer, at det vilde være det Samme, som naar den ærede Rigsdagsmand, dersom han ikke igjennem en almindelig Betragtning troede at kunne tage Bestemmelse om Størrelsen af de Beløb, der ere forlangte til forskjellige lignende Diemed, i Detaillen vilde begynde at undersøge, hvorvidt saadanne Formaal fortjente offentlig Understøttelse; hvis han vilde gjøre det, vilde han derved komme ind paa en efter min Mening aldeles urigtig og uoverkommelig Vej. Jeg troer nemlig, at det paa ingen Maade kan være Meningen, at de enkelte Medlemmer skulle forsøge paa at anstille en Undersøgelse af, om et Værk, s. Ex. om afrikanske Mønter, er af en saadan Beskaffenhed, at det fortjener Understøttelse eller ikke. Det er Noget, som Ministeren naturligviis heller ikke personlig kan gaae ind paa at undersøge; der kan kun være Spørgsmaal om at indhente Betænkninger og Vidnesbyrd fra Mænd, hvis Stemme i den

Henseende kan have særlig Betydning. Det er det, der ogsaa er skeet med Hensyn til det Forslag, som fornemmelig er blevet bragt paa Dmtale, og som jeg ikke kan finde nogen Opfordring til at gaae dybere ind paa efter den Forhandling, som allerede har fundet Sted. Jeg troer heller ikke, at jeg behøver at gjøre nogen Bemærkning ved Uttringer, der mere leilighedsviis ere fremsførte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), isærdeleshed da han nu er gaaet; jeg troer, at disse Uttringer saameget mindre trænge til at imøbegaaes, som det ikke syntes, at den ærede Rigsdagsmand vilde tillægge sin Anskuelse nogen ret praktisk Betydning. Saameget troer jeg imidlertid at kunne bemærke, at det efter min Formening har været fuldkommen rigtigt, ligesom det heller ikke i nogen Henseende har gjort Rigsdagen hverken Skam eller Skade, at have voteret en fast og bestemt Understøttelse til dem af vore ypperste Digtere, som netop udelukkende have helliget sig til dette Kald. Jeg troer heller ikke, at det nogenstunde vil blive misbilliget, at der fra Rigsdagens Side ydes Understøttelser til videnskabelig Virksomhed uden bestemt Hensyn til at faae et vist Bedelag derfor. Navnlige troer jeg, at det ikke kan misbilliges, at Rigsdagen understøtter en literair og videnskabelig Virksomhed for vort Nordersmaal, et Studium, der i pecuniær Henseende er det utafnemmeligste, som en Mand her i Landet kan hengive sig til, men som dog fortjener Anerkjendelse, og vel i Særdeleshed fra den danske Rigsdags Side kan vente at finde den. Jeg troer nu, at det med fuld Føie maa siges om den Personlighed, hvorom der her er Tale, at han udelukkende har helliget sig Studiet af det danske Sprog, og naar Rigsdagen iøvrigt finder det rigtigt at votere et Beløb som Godtgjørelse for Samlinger af særdeles Betydning og som et Middel til, at denne Mand med større Frihed kan fortsætte sin Virksomhed, troer jeg ikke, at det foreslaaede Beløb er for høit, naar man tager i Betragtning, at den Paagjældende er ikke langt fra 50 Aar. Jeg kan naturligviis hverken finde det henstigtsmæssigt eller passende at dvæle meget længe ved dette Punkt, men jeg vil dog tillade mig